

๒. กรณีฐานความผิด “อาศัยหรือยินยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น” เช่น

๒.๑ นำรถยนต์ของทางราชการไปทำธุรกิจส่วนตัวในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ กับไม่ควบคุม กำกับการนำรถยนต์เก็บเข้าที่ เป็นเหตุให้ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ นำรถคันดังกล่าวไปทำธุรกิจส่วนตัว และประสบอุบัติเหตุ แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการและบุคคลภายนอกแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)

๒.๒ นำเงินส่วนตัวของตนเอง และพรรคพวกให้ข้าราชการ และลูกจ้างกู้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยและอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่เบิกจ่ายเงินเดือนหักเงินกู้จากเงินเดือนของผู้กู้ในแต่ละเดือนทั้งที่มีได้มีการมอบฉันทะให้รับเงินแต่อย่างไร (โทษภาคทัณฑ์)

๒.๓ นำรถยนต์บรรทุกเล็กของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยขับไปเยี่ยมครอบครัวในวันศุกร์แล้วขับกลับในวันอาทิตย์เป็นประจำ (โทษภาคทัณฑ์)

๒.๔ ใช้โทรสารของทางราชการเวียนจดหมายของ บริษัท โฆษณาประชาสัมพันธ์ ด้วยสิ่งพิมพ์อันมีลักษณะเป็นธุรกิจส่วนตัว (โทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน)

๒.๕ ละทิ้งหน้าที่ราชการไป ๖ วัน อาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่ควบคุมดูแลสมุดบัญชีการลงเวลาปฏิบัติราชการ ทำการลงลายมือชื่อมาปฏิบัติราชการในวันดังกล่าว (โทษภาคทัณฑ์)

๒.๖ ได้ใช้หรือมีส่วนรู้เห็นให้ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งคนงานไปรดน้ำพรวนดินที่บ้านพักของตนเป็นครั้งคราว (โทษตัดเงินเดือน ๑๐% เป็นเวลา ๑ เดือน)

๒.๗ สั่งซื้อสินค้าในนามของทางราชการ เพื่อใช้เป็นการส่วนตัวเมื่อไม่ชำระหนี้ ทำให้เจ้าหน้าที่ทวงหนี้มายังส่วนราชการ ภายหลังเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ยินยอมรับสภาพหนี้และชดใช้หนี้บางส่วนให้แก่บริษัทฯ ดังกล่าวแล้ว (โทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น)

๒.๘ นำรถยนต์ของทางราชการไปเยี่ยมญาตินอกเวลาราชการ แต่ขับโดยประมาทเกิดอุบัติเหตุได้รับความเสียหาย ภายหลังได้ซ่อมรถยนต์ จนใช้งานได้ติดตั้งเดิมแล้ว (โทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น)